

Sygn. akt IV Ka 816/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2015 r.

sprawy **A. C.**

syna W. i H. z domu B. (...) r. w W. z art. 224 § 2 kk w zw. z art. 57a § 1 kk, art. 226 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 29 września 2015 r. sygnatura akt II K 563/15

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygn.akt IV Ka 816 / 15

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu oskarżył A. C. o to, że:

I. w dniu 10 czerwca 2015 roku w W. woj. (...) działając publicznie i bez powodu będąc w stanie nietrzeźwości, stosując przemoc wobec interweniujących funkcjonariuszy Policji Komisariatu Policji I w W. polegającą na kopnięciu w nogi i brzuch oraz uderzeniu pięścią w głowę i twarz sierż. K. P. i post. A. K., oraz poprzez rzucanie w ich kierunku przedmiotami w postaci telefonu komórkowego i kluczy, grożąc przy tym pozbawieniem życia, która to groźba wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona zmuszał ich do zaniechania prawnej czynności służbowej związanej z legitymowaniem i zatrzymaniem okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego

tj. o czyn z art. 224§2kk w zw. z art. 57a§1kk

II. w dniu 10 czerwca 2015 roku w W. woj. (...) działając publicznie i bez powodu będąc w stanie nietrzeźwości, poprzez używanie słów wulgarnych uznanych powszechnie za obelżywe znieważył funkcjonariuszy Policji sierż. K. P. i post. A. K. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego

tj. o czyn z art. 226§1kk w zw. z art. 57a§1kk

III. w dniu 10 czerwca 2015 roku w W. woj. (...) działając publicznie bez powodu będąc w stanie nietrzeźwości, poprzez używanie słów wulgarnych uznanych powszechnie za obelżywe znieważył funkcjonariuszy Policji sierż. D. R. i post. B. G. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego

tj. o czyn z art. 226§1kk w zw. z art. 57a§1kk

Jednocześnie na zasadzie art.335 kpk za zgodą oskarżonego wniósł o skazanie A. C. bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu kary:

- za czyn I – 5 miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn II i III, przy przyjęciu, że zostały popełnione w ramach ciągu przestępstw z art. 91§1 kk – 7 miesięcy pozbawienia wolności,
- kara łączna – w oparciu o art. 91§2 kk – 7 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat dwóch,
- grzywna w wymiarze 20 stawek dziennych po 50 złotych stawka
- obowiązek pisemnego przeproszenia pokrzywdzonych.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu wyrokiem z dnia 29 września 2015r. sygn. akt II K 563 /15:

uwzględniając wniosek :

I. Oskarżonego A. C. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. I zarzutów, tj. występku z art., 224§2kk w zw. z art. 57a§1kk i za to na podstawie art. 224§2kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. A. C. uznał za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt II i III części wstępnej wyroku, to jest występków z art. 226§1kk w zw. z art. 57a§1kk i za to, przy przyjęciu, że zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw na podstawie art. 226§1kk w zw. z art. 91§1kk wymierzył mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 91§2 k.k. połączył oskarżonemu jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt I i II dyspozycji wyroku i orzekł karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat;

V. na podstawie art. 71§1 kk wymierzył A. C. karę grzywny w wymiarze 20 (dwudziestu) stawek dziennych z określeniem wysokości jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych ;

VI. na podstawie art. 72§1 pkt 2 kk zobowiązał A. C. do pisemnego przeproszenia pokrzywdzonego K. P., A. K., D. R., B. G.;

VII. na podstawie art. 63§1 kk zaliczył na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania A. C. od dnia 10.06.2015r. do dnia 11.06.2015r. (jeden dzień);

VIII. zwolnił oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych poniesionych w sprawie, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

Z wyrokiem tym w całości nie pogodził się prokurator, wnosząc apelację na niekorzyść oskarżonego.

Apelujący powołując się na przepisy art. 427§1 i §2 kpk i art. 438 pkt 1 kpk wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisów prawa karnego materialnego, tj. art. 57a§2 kk poprzez jego niesłuszne niezastosowanie do czynów opisanych w pkt

I,II i III części wstępnej wyroku w sytuacji, gdy czyny te wypełniają znamiona występku o charakterze chuligańskim, co winno uzasadniać orzeczenie środka kompensacyjnego w postaci nawiązki.

W konsekwencji skarżący wniósł o zmianę wyroku poprzez zasądzenie od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych K. P. i A. K. nawiązki w kwocie po 500 złotych oraz na rzecz D. R. i B. G. nawiązki w kwocie po 200 złotych.

Na rozprawie odwoławczej prokurator zmienił wniosek apelacyjny - wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do jej ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Apelacja jest zasadna i niestety musi prowadzić do ostatecznie postulowanego rozstrzygnięcia kasatoryjnego.

Jak to słusznie podniósł apelujący, w zaskarżonym wyroku nie zawarto rozstrzygnięcia o obligatoryjnych nawiązkach na rzecz pokrzywdzonych, które należało orzec w trybie art. 57 a § 2 kk, skoro wszystkie przypisane oskarżonemu czyny miały charakter występku chuligańskich.

Zapomniał tu jednak apelujący, iż istotą wniosku o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy w trybie art. 335 § 1 i 2 kpk jest dążenie do szybkiego zakończenia procesu, ale ustalone warunki skazania muszą uwzględniać także prawnie chronione interesy pokrzywdzonego. W realiach niniejszej sprawy warunek ten nie został spełniony, gdyż mimo obligatoryjności nawiązki wynikającej z art. 57 a § 2 kk prokurator i oskarżony w ogóle nie ustalili kwestii nawiązek (łącznie 4), w tym ich wysokości na rzecz poszczególnych pokrzywdzonych. Wszak orzeczenie obligatoryjnych nawiązek podlega uzgodnieniom tak jak i pozostałe warunki skazania, musi być poprzedzone negocjacjami pomiędzy prokuratorem i oskarżonym co do konkretnych kwot nawiązek na rzecz poszczególnych pokrzywdzonych.

Sąd I instancji – choć powinien - nie dostrzegł tego błędu wniosku o skazanie. Ów błąd sąd I instancji mógł korygować w trybie art. 343 § 3 kpk, po uprzednim wezwaniu zainteresowanych stron w trybie art. 343 § 5 kpk- zdanie drugie. O ile te czynności nie przyniosłyby korekty wniosku w zakresie obligatoryjnych nawiązek, to sąd I instancji powinien wniosku o skazanie nie uwzględnić i rozpoznać sprawę na zasadach ogólnych (art. 343 § 7 kpk - zdanie drugie).

Opisane błędy procedowania mają wpływ na treść zaskarżonego wyroku w rozumieniu art. 438 pkt 2 kpk i w konsekwencji skutkowały oczywistą obrazą prawa materialnego art. 57 a § 2 kk, podnoszoną w apelacji.

Błędów tych Sąd Odwoławczy naprawić niestety nie może, gdyż stanowiłoby to nieuprawnioną ingerencję w warunki skazania, uzgadniane wcześniej pomiędzy prokuratorem i oskarżonym.

Niezależnie od powyższego Sąd Odwoławczy z urzędu zauważa, iż także orzeczenie w pkt. IV dyspozycji wyroku o warunkowym zawieszeniu wykonania kary zapadło z obrazą prawa materialnego art. 69 § 4 kk przez jego niezastosowanie, który to przepis stanowi lex specialis w przypadku orzekania probacji wobec sprawcy występku o charakterze chuligańskim.

Z powyższych motywów Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.